

fra og med den 3. oktober 2006 i anledning af Mette Frederiksens orlov, og at 1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Bornholms Amtskreds, Dorrit Knudsen, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 3. oktober 2006 i anledning af Jeppe Kofods orlov.

Indstillingen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 103 stemmer.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 237: Forslag til finanslov for finansåret 2007.

Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 29/8 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Med hensyn til taleregler og taletider henviser jeg til det brev, som jeg har sendt til grupperne den 18. august 2006.

Forhandling

Formanden:

Den første, der har ordet, er hr. Peter Christensen som ordfører.

Peter Christensen (V):

Engang for længe, længe siden kaldte Buster Larsen Danmark for lorteland. Nu er Danmark ifølge adskillige internationale undersøgelser verdens lykkeland, og danskerne er verdens lykkeligste mennesker.

Der var også engang, hvor pengene fossede ud af statskassen. I dag fosser pengene ind i statskassen. Pengene fosser ikke ind, fordi vi hæver skatten, heller ikke, fordi vi sparer på de offentlige udgifter, tværtimod. Vi øger nemlig det offentlige forbrug uden at øge beskatningen.

Nej, pengene fosser ind, fordi vi holder en fornuftig, langsigtet kurs.

I de onde gamle dage var Danmark også et samfund præget af massearbejdsløshed. Sådan er det ikke længere.

Kl. 10.05

Beskæftigelsen er højere end nogen sinde. Ledigheden er faldet med 62.000 personer siden 2003. Ja, ledigheden er faktisk på det laveste niveau i 30 år. Det kunne lyde som et eventyr, men det er virkelighed i dagens Danmark anno 2006.

Vi har et godt og velstående land med plads til at udfolde sig og med økonomi til at tage hånd om de svagest stillede.

Det går virkelig godt.

Det kunne lyde, som om at vi har fundet hønen, der lægger guldæg, og det har vi faktisk. Den danske befolkning er hønen, der lægger guldæg. Når befolkningen er rig, er samfundet rigt. Mere mystisk er det jo ikke. Pengene fosser ind i kassen, fordi befolkningen slider og slæber og tjener penge, hvoraf en stor del havner i de offentlige kasser. Det er befolkningens velstand, som gør det muligt at finansiere forbedret ældre-service, ældrepleje, bedre sygehuse, bedre miljø, i det hele taget mere og bedre offentlig service.

I Venstre vil vi gerne fortsætte de gode tider. Det tror vi egentlig også at oppositionen gerne vil, også selv om vi fra den kant en gang imellem hører de gamle påstande om en social massegrav.

Det er, som om visse politikere ikke bryder sig om, at det går godt i Danmark. De bryder sig ikke om, at eventyret er blevet til virkelighed. Det er, som om de helst ser, vi slagter hønen, der lægger guldæg, fordi de ikke kan vente på, at æggene kommer ud. Det er kortsigtet, det er dumt, og de burde jo vide bedre. En løbsagtig økonomisk politik vil hurtigt bringe grundlaget for vores velstand i fare. Det er derfor, vi vogter over hønen, der lægger guldæg.

Det gør vi i kraft af et skattestop og en fornuftig udgiftspolitik. Hønen skal ikke slagtes, den skal beskyttes mod skatteovergreb, så den støt og roligt kan frembringe den velstand, som vi har brug for ikke mindst for at forsøge fremtidens mange ældre.

Kan vi så ikke bare bruge af de guldæg, der allerede er lagt? Kan vi ikke bare bruge af det milliardoverskud, som vi år efter år må konstatere på de offentlige budgetter? Jo, det kunne vi da godt. Det ville være så let som ingenting. Vi kunne da sagtens formøble det hele på nul kom-